

Csányi vagy Simicska

Ki az úr a magyar gazdaságban?

2010./34. szám
- augusztus 26.

Brückner Gergely -

Ki ma a legbefolyásosabb szereplő a magyar gazdaságban? Az elmúlt másfél évtizedben úgy tűnt, a kormányzat politikai színezetétől függetlenül ez a dicsőség Csányi Sándoré, az OTP Bank energia- és élelmiszer-ipari érdekeltségekkel is rendelkező elnök-vezérigazgatójáé. Sőt, az Orbán-kormány hivatalba lépésével új állami vezetők is kikerültek a környezetéből. Ám Simicska Lajos egykori Apeh-elnöknek – miközben eddig is fontos játékos volt – szintén robbanásszerűen tovább nőtt a befolyása. Meghatározó posztokon hozzá köthető kinevezettek bukhatnak fel, s az üzleti ereje az építőiparban, a médiapiacra és a mezőgazdaságban is számottevő. Melyikük szava érvényesül jobban a gazdasági döntéseknél? Összeállításunkban ennek igyekeztünk utánajárni

Orbán Viktor miniszterelnök szereti a labdarúgást. Ha csak teheti, elmegy a legnagyobb nemzetközi meccsre, legyen szó világbajnokságról vagy a Bajnokok Ligája döntőjéről, de gyakran felbukkan az itthoni stadionokban is, elsősorban a Videoton FC páholyában. Csányi Sándor, az OTP Bank Nyrt. elnök-vezérigazgatója szintén szereti a focit, immár hivatalból is, hiszen néhány hete a Magyar Labdarúgó Szövetség elnökének választották. A sportág iránti vonzalma azonban természetesen cseppet sem új keletű, már korábban is gyakran felbukkant az említett Videoton-páholyban. Valamelyik külföldi meccsre olykor hármásban repült magángépén Orbán Viktorral és Hernádi Zsolttal, a Mol Nyrt. elnök-vezérigazgatójával, akivel egyebek között már csak a Mol igazgatóságának tagjaként is jó viszonyt ápol.

Pár hónapja, amikor Orbán Viktor még csupán a legnagyobb ellenzéki párt elnöke volt, az egyik prominens hazai cégvezető azzal viccelődött kollégáinak a Videoton-páholy lépcsőjén, hogy vajon most melyik „Elnök úrnak” illik előre köszönni. A két, egymással deklaráltan nagyon jó viszonyt ápoló erős ember fontossági sorrendjét firtató kérdés ekkor még akár nyitott is lehetett. Azóta kormányfőként Orbán Viktor párját ritkító törvénykezési, döntéshozói és személycserélő lendületével nyilvánvalóvá tette, hogy e pillanatban neki van a legnagyobb befolyása az országra, így értelemszerűen annak gazdasági ügyeire is.

A REJTŐZKÖDŐ. Simicska Lajost, az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal (APEH) egykori elnökét, a Mahir Magyar Hirdető Zrt. vezérigazgatóját – Csányi Sándortól eltérően

– ritkán látni nyilvános helyeken. Üzleti aktivitását, magánprogramjait egy szűk, nagyon összetartó és kifelé zárt közegben éli. A forrásaink szerint az impulzív, nagyon okos, gyors észjárású, de rejtőzködő és kiszámíthatatlan üzletember az elmúlt hetekben nem is tartózkodott Budapesten: úgy tudjuk, egészen szeptember elejéig a Balatonnál, illetve külföldön van. Közvetlenül nem hívható, mobiltelefonját titkárnöje Budapesten kezeli, inkább csak ő szokott bejelentkezni. Ennek ellenére – mint frissen pozícióba került jobboldali vezetőktől megtudtuk – követi az eseményeket, s a legközvetlenebb környezete el is tudja érní.

A jobboldal belső erőviszonyait ismerők szerint Simicska Lajos – Orbán székesfehérvári

iskolatársa, majd kollégiumi szobatársa – üzleti súlyát és politikai befolyását nehéz lenne túlbecsülni. Kövér László mellett talán ő az egyetlen ember, akivel a hosszú évek során Orbánnak töretlenül jó maradt a viszonya. Ezért a hírek szerint nagy önállósággal szól bele személyi kinevezésekbe, ügyletekbe, gazdasági döntésekbe. A Fidesz kétharmados győzelme után politikai ereje jócskán megnőtt. Ez már csak azért is indokolt, mert komoly szerepe volt a sikerben. A baloldali korrupciós ügyeit tűzzel-vassal üldöző, és azokat a közvéleménynek ügyesen adagoló jobboldali médiumok közül jó néhányval volt legalább közvetett kapcsolata, elősegítette azok pénzügyi stabilitását.

A Figyelő által megkeresett vezető üzletemberek kivétel nélkül Csányi és Simicska nevét variálták, amikor – anonimitást ígérve – azt kérdeztük tőlük, kit tartanak a legbefolyásosabb üzletembernek a magyar gazdaságban. (A politikus Orbánt ilyen értelemben kivettük a pakliból.) Volt ugyan olyan válaszadó, aki velük egy szinten kezelte a jelenleg a TriGránit csoport élén álló, ám számos más üzleti érdekeltséggel is rendelkező Demján Sándort, de olyan beszélgetőpartnerünk nem akadt, akinél Csányi és Simicska ne lett volna a topon. Szerettük volna személyesen is megkérdezni a két érintettet, de ők elhárították megkereséseinket. Beszélgetéseinkből mindenesetre kiderült, hogy az üzleti elitet határozottan foglalkoztatja a két erős ember pozíciója és viszonya. Sok lényeges gazdasági mozgást magyaráztak valamiképpen velük összefüggésbe hozva, nem ritkán ugyanabból a tényből homlokegyenest eltérő következtetést levonva. Az azonban egyértelmű, hogy Simicska Lajos ereje teljében van, sőt, tovább erősödik. Nézzünk néhány mozzanatot!

KAPCSOLATI HÁLÓ. Forrásaink szerint a magyar gazdaságban meghatározóvá vált új vezetők közül sokakat lehet Simicskával összefüggésbe hozni, és többükre valóban rá is bólintott az egykori Fidesz-igazgató. Kiemelten fontos a fejlesztéseket, az uniós forrásokat, az informatikát, az állami vállalatokat és a Magyar Fejlesztési Bankot superminiszterként felügyelő Fellegi Tamás pozíciója. Őt Simicska még az egyetemi évekből, a Bibó kollégiumból ismeri (Csúcsra ér a háttérember – Figyelő, 2010/15. szám), és forrásaink szerint nagyon jó véleménnyel van róla. Közvetlen üzleti kapcsolatuk korábban nem volt, ugyanakkor Fellegi miniszterré választása előtt Nyerges Zsoltnak (Az irányító – Figyelő, 2010/23. szám), Simicska Lajos egyik legközvetlenebb munkatársának értékesítette az Infocenter.hu Kft. alá rendezett médiaportfólióját. Érdekes lenne ennek az adásvételnek az üzleti háttere, de Fellegi vagyonnyilatkozatában semmi nem utal arra, hogy a fejlesztési miniszter nemrég még értékes médiabirodalom gazdája volt.

Vida Ildikó, az APEH elnöke – azé a szervezeté, amely januártól Nemzeti Ellenőrzési Hivatal (NEH) néven már a Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnokságát (VPOP) is magában foglalja majd – 1999 és 2002 között egyszer már állt a hivatal élén, éppen addigi főnökét, az adóhatóságot egy éven át irányító Simicska Lajost váltva. Ők ketten különböző Mahir-cégek vezető testületeiben is együtt dolgoztak.

Simicska régi és közvetlen kapcsolata továbbá Kalmár István is, aki az idei kormányváltás után az APEH elnökhelyettese, egyben a Magyar Posta főtanácsadója lett, és aki anno Simicska rövid adóhivatali elnöki időszakában az informatikáért felelős helyettes posztját töltötte be. Eleinte úgy tűnt, hogy Kalmárra – aki korábban, 2002 júniusáig, két éven át a Magyar Posta elnök-vezérigazgatója volt – még nagyobb szerep vár, hiszen az idén június végétől a Magyar Posta igazgatósági elnöke is lett, de pár héten belül visszalépett. A hivatalos verzió szerint felismerte, hogy mekkora feladat az egységesített APEH és VPOP második emberének lenni. Egyes sajtócikkek viszont nem mulasztották el rámutatni arra az időbeli egybeesésre, miszerint Kalmár közvetlenül azután lépett egyet hátrébb, amikor banki érdekeket sértve arról beszélt,

hogya a Postának önálló bankokat kellene alapítania. Más kérdés, hogy Kalmár helyzete eleve mindenképpen különös volt, hiszen két, a kormányzaton belüli gazdasági főemberi posztért egymással bizonyos értelemben versenyző miniszter, Fellegi Tamás és Matolcsy György közé került. Az APEH ugyanis Matolcsy, míg a Magyar Posta Fellegi felügyelete alá tartozik.

(A cikk további részét a Figyelő augusztus 26-i számában vagy előfizetői hozzáféréssel olvashatja.)

A Magyar Fejlesztési Bank (MFB) élére visszatért Baranyai László, így sokan azt sejtik, hogy – miképpen a régi szép időkben – Simicska szerepe is észlelhető lesz az MFB-ben. Az első Orbán-kormány idején ugyanis az üzletember egy ideig szakértő-tanácsadóként a pénzügyintézet Nádor utcai központjában munkálkodott. Ezt akkor egyesek úgy értelmezték, hogy ő a fejlesztési bank erős embere.

A Nemzeti Fejlesztési Ügynökség élére kinevezett Petykó Zoltán is közvetve kapcsolatba hozható Simicska Lajossal. Petykó közös céget birtokolt Nyerges Zsolttal, illetve az építőipari forrásaink által Simicska Lajos befolyási övezetébe sorolt Közgép Zrt.-nek az Opten Cégtár szerint 2007 óta felügyelőbizottsági tagja. Nyerges és Petykó együtt bukkant fel a sárvári Mezort Zrt. vezetésében is. Baji Csaba, a Magyar Villamos Művek (MVM) új vezérigazgatója pedig az E-OS Zrt. független energiakereskedő cégnek volt igazgatósági tagja, amelyet részben Nyerges és Petykó tulajdonolt.

Civil szféra

Csányi Sándor és Simicska Lajos személyéhez csak áttételesen kapcsolódó, ugyanakkor érdekes történet Pintér Sándor belügyminiszter korábbi vállalkozása, a sokmilliárdos forgalommal és több százmilliós nyereséggel működő Civil Biztonsági Szolgálat Zrt. szerepe az új hatalom idején. Pintér a választások előtt, 2010 márciusában értékesítette az addig kizárólag általa birtokolt céget, erős jelzést adva ezáltal a közvéleménynek arról, hogy miniszteri ambíciói vannak. A vevő az idén januárban alapított Prostasia Zrt. lett, amely egy APEH-alelnöki múlttal rendelkező vállalkozó, Kántor Tibor egyszemélyes tulajdona. Ma már a Prostasia is a Civil Zrt. Angol utcai székhelyére van bejelentve. A tranzakció nem lehetett kis értékű, vélhetően ugyanis ez a kulcselem a Pintér Sándor vagyonyilatkozatában szereplő, cégeladásból származó, 1,84 milliárd forintnyi jövőbeli követelésnek. A Prostasia önálló entitásként korábban nem volt ismert, így egy biztonsági céget vezető forrásunk a dealt úgy értelmezte, hogy a Civil azonos érdekkör befolyása alatt maradt.

A Civil Zrt. ügyfélköre sok szállal kötődik Csányi Sándorhoz, hiszen ez a biztonsági szolgálat dolgozik az OTP-ben, a Molban (ahol Csányi az igazgatóság tagja), illetve több barátjának cégénél, például az Erdei Tamás vezette MKB Bankban, vagy az (OTP-igazgatósági tag) Kocsis István által vezetett BKV-nál. A legfrissebb sajtóhírek szerint a Magyar Villamos Művek (MVM) is a Civilben bízik, miként az új vezetésű Magyar Fejlesztési Bank (MFB) is, hiszen több, az utóbbi által kontrollált cégnél is ez a szolgálat kapott új megbízást az elmúlt hetekben. A HVG értesülése szerint az MFB-cégek rapid átadás-átvételét irányító csapatot pedig Szabó Iván ügyvéd vezeti, aki egyben a Civil cégjogásza. Az MFB-cégek megbízásait egyébiránt komolyabb visszhang nem kísérte, noha szigorúbb etikai normákkal megáldott politikai kultúrákban vélhetően nem szokás a frissen kinevezett belügyminiszter volt vállalatát állami megrendelésekkel elárasztani.

Vélhetően az sem rontja a Civil pozícióit az állami szférában, hogy az elszámoltatással és korrupcióellenes küzdelemmel foglalkozó kormánybiztos, Papcsák Ferenc által összeállított listának az első helyein éppen egy versenytárs, az In-Kal Security csoport három cége díszel. E lista az államnak beszállító magánvállalkozások közül sorolja fel a megvizsgálandókat.

Az agrárium néhány új vezetője is összefüggésbe hozható ezzel az üzleti környezettel. Így a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal új vezetője Palkovics Péter lett, aki a – jelenleg felszámolás alatt álló – Bábolna Zrt.-nél 2002-ben pár hónapig együtt dolgozott Petykóval (utóbbi a cég igazgatóságának elnöke, előbbi vezérigazgató-helyettese volt). Bártfai Márton, a Mezort volt vezérigazgatóját pedig a Concordia Közraktár élére hívták.

Forrásaink szerint Simicska körének erős a befolyása az útépitések, infrastruktúra-fejlesztések fontos cégeire is, azaz a Nemzeti Infrastruktúra-fejlesztő (NIF) Zrt.-re, vagy éppen a KIKSZ Közlekedés-szervező Zrt.-re. Több, Simicska környezetéhez sorolt vállalkozó ugyan nem lett állami vezető, de az elmúlt hónapokban érezhetően nőtt a befolyásuk a magángazdaságban. Nyerges Zsolt például komoly médiaportfóliót vett, míg Töröcskei István magánbankot, a Széchenyi István Bankot fejleszt éppen. Simicskának, Nyergesnek és Töröcskeinek közös pénzügyi érdekeltsége is van, a Platinium Zrt.

ÜZLETI FÓKUSZ. Azt már nehezebb felmérni, hogy maga Simicska Lajos a gazdaság mely területein aktív. Korábban rengeteg cégben viselt különböző tisztségeket személyesen, egykoron prominens Fidesz-vezetőkkel együtt is. Ám miután a sajtó sokszor citálta a nevét, például a Fidesz-székház eladása vagy „Fidesz-közeli” üzletemberek nevével fémjelzett vállalkozások fantomizálása kapcsán, ma már – a Mahir Magyar Hirdető Zrt. vezetésén és résztulajdonlásán kívül – lényeges formális pozíciói nincsenek. Forrásaink azt mesélik, hogy legújabbkori aktivitása szerint rengeteg személyi döntésben konzultál, egyes állami vállalatok vezetői gárdáinak kialakításában is részt vesz.

Emellett üzleti érdeklődése is sokrétű. Az elmúlt években a média (részben a közterületi reklámpiac, részben a sajtó), az építőipar, az ingatlan-fejlesztések, a mezőgazdaság közvetlenül érdekelte. Az építőipar szereplői szerint Simicska Lajos befolyása alatt áll a már említett Közgép Zrt., amely komoly – a közelmúltig elsősorban önkormányzati – megbízásokat kapott, s amellyel a különféle konzorciális együttműködések miatt sok versenytárs igyekszik jóban lenni. Forrásunk szerint ez sokaknak sikerült is, ugyanakkor a legutóbbi jobboldali kormányzat idején még számos megbízást elnyert Vegyépszer Zrt. nincs jó viszonyban a Közgéppel. A fáma szerint Simicska és Nagy Elek, a Vegyépszer meghatározó tulajdonosa még évekkel ezelőtt, a BÁV birtoklásáért került érdekkonfliktusba. A Közgép mindenesetre sok munkán dolgozik jelenleg is, és mivel ki van feszítve megrendeléssel, a szektor átlagánál sokkal megbízhatóbban fizet alvállalkozóinak.

Ami pedig a közeljövőt illeti, a vasútépités, az egyéb fejlesztések és továbbra is a média forrásaink szerint mindenképpen Simicska Lajosék figyelmében maradnak, mások egyéb üzleteket – folyami kavicskotrás, gátépítés, egészségügy – is említenek. Állítólag Simicska személy szerint az informatikát kevésbé kedveli, de azt tudja, hogy a szektor nagyon fontos lehet a következő ciklusban, így közvetlen környezete erre is sok figyelmet fordít.

Az elmúlt időszakot meghatározó két fő politikai oldal egymáshoz való viszonyát illetően korábban rendre felmerült, hogy a két politikai oldal legfontosabb gazdasági embere – Simicska Lajos, illetve az MSZP részéről Puch László – időről időre egyeztet is. Annyi bizonyos, hogy a médianyilvánosságot elérő összetűzése nem volt a két párt egykori gazdasági vezetőinek. Egyik forrásunk szerint ez bizonyára így volt a múltban, de nagy kérdés, hogy az októberi önkormányzati választás után is így lesz-e. Amennyiben ugyanis a Fidesz parlamenti választási tarolása önkormányzati szinten is megismétlődik, a baloldal sehol nem lesz már döntéshozói pozícióban, azaz semmit nem tud majd tárgyalási alapként felmutatni.

Súly és ellensúly

Jellemző a magyar gazdasági életben Csányi Sándor és Simicska Lajos súlyára, hogy egyik forrásunk a különböző bűnüldöző hatóságok vezetésének kialakítását is az ő erőterükben gondolkodva osztotta fel. E logika szerint Orbán Viktor miniszterelnök tudatosan képez súlyokat és ellensúlyokat a meghatározó gazdasági erőközpontok között. Az egyik oldalon ugyanis az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal (APEH) és a Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnoksága (VPOP) az új vezetőkön – Vida Ildikón és Kalmár Istvánon – keresztül Simicska erőcentrumához jutott. A másikon viszont a rendőrség és a titkosszolgálatok a Csányi-érdekszférába kerültek, hiszen Pintér Sándor belügyminiszter nemcsak az egyik „örökös” igazgatósági tagja volt az OTP-nek (2010. május 29-én – éppen a belügyminiszteri kinevezés miatt –mondott le e tisztről), hanem az elnök-vezérigazgató személyes jó barátja is. Egyébiránt Hatala József országos főkapitány is Pintér korábbi biztonsági cégtől, a Civiltől érkezett.

A MEGKERÜLHETETLEN. Csányi Sándor régóta a magyar gazdaság legbefolyásosabb, a politika számára is megkerülhetetlen szereplője. Ezt egyebek között talán az is jól érzékelteti, ahogyan Gyurcsány Ferenc volt miniszterelnök vélekedett róla korábban párttársainak. Vezető baloldali politikusoktól hallott anekdota szerint Gyurcsány gyakran mondogatta, hogy Magyarországon a kormányfő hatalma nagy, de sohasem teljes, mert a hatalom egy része az oligarcháké marad, ráadásul nekik – a politikusokkal ellentétben – még a nyilvánosság folyamatos kontrolljával sem kell megküzdeniük. Ha pedig kicsit „oldottabban” fogalmazott a volt miniszterelnök, akkor az oligarcha helyett már közvetlenül Csányit emlegette.

Érdekes, hogy Orbán Viktor legújabbkori hatalomra kerülésekor intenzív „oligarcházásba” kezdett. Márpedig ha e fogalomnak vannak magyar megjelenítői, akkor alighanem lehetetlen Csányi Sándort nem idesorolni. Ami ugyanakkor Simicskát illeti, róla ritkán esik szó a Parlamentben, viszont Karácsony Gergely, az LMP frakcióvezető-helyettese május 25-én éppen e téma kapcsán hozta szóba a nevét. Orbán Viktor azon korábbi kijelentésére visszautalva, miszerint a kormányváltással az oligarchák korszakának vége, „reményét fejezte ki”, hogy a miniszterelnök erről már Simicska Lajost is tájékoztatta. Az utóbbi hetekben mindenesetre teljesen elcsitult az oligarchák elleni kommunikáció.

Csányi természetesen az új politikai érában is rendkívül erős, sőt a befolyása akár nőhet is Orbán hatalomra kerülésével, aki mellett, ha bankárhoz méltó visszafogottsággal is, de már korábban letette a voksát. Az OTP elnök-vezérigazgatója, a Figyelőnek adott múlt év eleji interjújában (Politikai frontvonalak – Csányi Sándor ügyei, Figyelő, 2009/6. szám) úgy fogalmazott, hogy a baloldalon és a jobboldalon is vannak barátai, de Orbán Viktorral már régóta jó a személyes viszonya, és Orbán kíváncsibb is a véleményére, mint Gyurcsány Ferenc akkori kormányfő.

Bár egyfelől vélhetően Csányi a legnagyobb vesztese az új kormány által bevezetett banki különadónak – amely az OTP-t 2010-ben 41 milliárd forinttal rövidíti meg –, a másik oldalon feltétlenül a bizalomról árulkodik: az új érában a magyar labdarúgás tőle várja, hogy a köztudottan nagy focibarát Orbán Viktor miniszterelnöksége idején rendet tegyen a sportágban. További adalék, hogy az OTP igazgatóságából Pintér Sándor a titkosszolgálatokat is felügyelő belügyminiszterré vált. A Nemzetbiztonsági Hivataltól 2002-ben eltávolított Horváth József, az ÚD Zrt. egykori vezetője pedig a Katonai Biztonsági Hivatal (KBH) második embere lett. Ez azért lényeges, mert Csányi Sándort az ÚD Zrt. egy másik vezetőjével folytatott magánbeszélgetésének nyilvánosságra hozatalával támadta korábban az MDF. Horváth kinevezése azt jelzi, hogy a kormányzat bízik az egykori ÚD Zrt.-sekben, vagyis Csányit aligha fogják már az ÚD-nak adott megbízásaival, a velük folytatott telefonbeszélgetésekkel kellemetlen helyzetbe hozni.

Egyelőre a helyén, azaz a BKV élén van Kocsis István, Csányi Sándor üzlettársa és egyik

legközvetlenebb barátja, egyben az OTP igazgatósági tagja is. Igaz – lévén a BKV fővárosi cég – az majd csak az önkormányzati választások után dől el, hogy a jobboldal bizalma töretlen-e. Ám a fáma szerint a BKV-vezérnek, aki előzőleg a Magyar Villamos Művek élén állt, az új erőknél még energetikai kérdésekben is van szava, így ha esetleg a közlekedési vállalatnál bukik, akkor is legfeljebb szektort vált.

Az OTP-ből érkezett új posztjára Szász Károly, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének (PSZÁF) elnöke is (A megvesztegethetetlen – Figyelő, 2010/27. szám). Az új felügyeleti elnök azonban lapunknak adott interjújában is erőteljesen hangsúlyozta, hogy mindebből botorság lenne erősebb következtetést levonni: azonos mércével vizsgálja majd a szektor szereplőit.

BANKSEKTOR A KÖZÉPPONTBAN. A bankadóról – annak minden, az OTP számára hátrányos következménye dacára – Csányi Sándor itthon és külföldön is a kisebbik rosszként, szükséges lépésként beszélt. Forrásaink ezzel kapcsolatban arra hívták fel a figyelmet, hogy ez a pozitív viszonyulás teljesen érthető, hiszen az OTP ezer és egy szálon üzletel az állammal. Ez ügyben nem pusztán a lakáscélú forintHITELEK állami kamattámogatására vagy az államkötvények jegyzésére és másodpiaci értékesítésére kell gondolni, hanem a sok kisebb megbízásra is. Ilyenek például az állami cégek, intézmények, hivatalok, önkormányzatok számlavezetései és egyedi megbízásai.

Az OTP piacot veszíthet, ha olyan bankok alakulnak, amelyek közel állnak a kormányhoz, legyen az adott esetben Demjén Sándor takarékszövetkezeti kísérlete, Töröcskei István most formálódó bankja, vagy esetleg az MKB Bank, amelyről hónapok óta hallani, hogy az állam érdeklődik iránta (Honfoglaló álmok – Figyelő, 2010/22. szám). Utóbbi hírt hivatalosan minden érintett cáfolta, de a Figyelőnek azóta is sok helyről megerősítették azt. (Információnk szerint a témában nemrégiben Fellegi Tamás miniszter tárgyalta a Big Fourként emlegetett négy nagy nemzetközi tanácsadó cég egyikének vezető munkatársával.) Érthető lenne, ha a kormányzat egy általa birtokolt, esetleg csak hozzá közel álló banknak is adna megbízást – alkalmasint az OTP rovására. Ennek a potenciális konkurenciaharcnak az értelmezése során találkoztunk egyébként azzal a véleménnyel is, hogy a magyar magántulajdonú pénzügyintézetek versenye sokat elárul arról, kik is a legerősebbek a gazdaságban. Azaz éppen ez mutatja, hogy hiba lenne – Csányi és Simicska vitathatatlan fontossága mellett – Demjén Sándort leírni a versenyfutásban. Csányi mindenesetre hitet tett a bankadó mellett, és bár ezt egyesek gyengeségnek értékelték, mások szerint ez a történet is csak a bankvezér képességeit dicséri. Azonnal felismerte ugyanis, hogy egy olyan kérdésről van szó, amely egy fontos üzleti partnerének, az államnak, illetve az azt megtestesítő kormánynak kulcsfontosságú, amelyből semmiképpen nem enged. Így inkább vállalta a súlyos, de még elfogadható – és az OTP-birodalmat nem megrengető – veszteséget, felesleges harcba nem vezérelte magát.

VONZÁSOK ÉS TASZÍTÁSOK. Csányi Sándor és Simicska Lajos egymáshoz, illetve Orbán Viktorhoz fűződő viszonyával is városi legendák sora foglalkozik. Előbbiről keveset tudni. Egy rövid ideig ugyan dolgoztak együtt, hiszen volt pár hónap – 2001 októberétől 2002 júliusáig –, amikor az egyikük az OTP Bank elnök-vezérigazgatója, a másikuk pedig az OTP Lakástakarékpénztár vezérigazgatója volt. Üzleti érdekeik ütközéséről egyszer írt nyíltan a sajtó, amikor 2005-ben egy különös városházi döntés következtében Budapest nem kért tovább pénzt a telefonfülkéken elhelyezett hirdetésekért, lemondva ezzel évi 70 millió forintról. A telefonfülke- és taxidroszt-reklámok piacán a Mediacontact Kft. jelent meg, amelytől a Multireklám Köztéri Médiaügynökség Zrt. bérelt felületeket. A Multireklám éppen az ominózus ügy után jutott a bankár magánérdekeltségeit akkor összefogó Bonitás 2002 Kft. birtokába, és 2007-ig odatartozott. A köztéri reklámpiacon a Mahir Cityposter Kft. volt a legerősebb játékos, vagyis az új versenytárs ez utóbbi érdekeit sértette. Simicska ekkor a Mahir Cityposter fb-tagja, míg a céget tulajdonló Mahir Magyar Hirdető Zrt.-nek vezérigazgatója és közvetett tulajdonosa volt. Az akkori sajtó az ő befolyásával hozta összefüggésbe, hogy két városházi fideszes politikus –

Sasvári Szilárd, a várostervezési és városképvédelmi bizottság elnöke, valamint Juharos Róbert, a jogi bizottság vezetője – lemondani kényszerült posztjáról.

A rengeteg egyéb anekdotát nehéz verifikálni, ugyanakkor a két üzletember az utóbbi években a nyilvánosság előtt nem konfrontálódott, igaz, nem is működött együtt üzleti ügyekben. Még szerencse – fogalmazott egy forrásunk –, mert ha e szereplők érdekköre összeütközik, annak a magyar gazdaság látná a kárát. A két üzletembernek olyan hatása van a magyar GDP-re, hogy amennyiben egy csörte folytán sebeket ejtenének egymáson, akkor azt a nemzetgazdaság teljesítménye is megsínylené.

Ami pedig a miniszterelnökhöz fűződő viszonyukról szól, a konszenzusos vélemény szerint lehet kiváló Orbán Viktor kapcsolata Csányival, de soha nem lehet már olyan mély, mint az egykori kollégiumi szobatárs Simicskával. Ahogyan egyik beszélgetőpartnerünk fogalmazott, a „haverfelvételi idő már lejárt”, vagyis az őszinte, mély barátságok inkább a gimnáziumi és egyetemi évek során kötődnek, nem pedig a politikusi pályán.

Tülekedés az éjszakai bárban

Óriási a tülekedés a kormányváltás utáni első hetekben-hónapokban a gazdaság személyi pozícióiért, a meghatározó beszállítói helyekért, az állami megrendelésekért. Mindeközben feketelisták, korrupciós ügyek mentén az is körvonalazódik, hogy mely cégek biztosan nem lesznek a jövőben „udvari beszállítók” – ezek helyét szintén el lehet majd foglalni. „Olyan most a Fidesz gazdasági háttérháza, mint egy nagyon felkapott éjszakai bár éjfél környékén” – festette le plasztikus hasonlaltal az elmúlt időszak kádercseréit egy beszélgetőpartnerünk. E szerint néhány vendégnek névre szóló széke van a bárpultnál, sokan időben érkeztek, és jó helyeket tudtak foglalni. Viszont rajtuk kívül még óriási a nyomakodás. Lesz, aki nem jut el a tömeg miatt a bárpultig, ezért belátja: ma este túl sokan vannak a bárban, ez nem az ő napja, és hazakullog. Mások könyökölnek, közülük néhány erőszakosabb vendég el is jut a célig. Megint mások balhét csinálnak; van, aki ezzel italhoz jut, de néhány hangoskodót kidobnak.